

Ririro

Romeo en Julia

In het Italiaanse Verona heerste er jarenlang een vete tussen de machtige Capulets en Montagues. Het liep zo uit de hand dat, als men elkaar toevallig tegenkwam, er vaak direct gevechten uitbraken.

Op een dag organiseerde de oude Heer Capulet een feestmaal. Alle nobelen heren en begerlijke vrouwen van Verona waren uitgenodigd. Op dit feest, was ook Rosaline, geliefd door Romeo, aanwezig. Romeo was de zoon van de oude Heer Montague. En hoewel het voor een Montague levensgevaarlijk was om naar dit feest te gaan, overtuigde zijn vriend Benvolio hem om met een masker op te gaan.

Zo kon hij Rosaline zien en haar vergelijken met de mooiste vrouwen van Verona. Benvolio geloofde dat Romeo dan genezen zou zijn van zijn liefde. Rosaline behandelde Romeo namelijk altijd met minachting en dat deed zijn vriend pijn. Romeo geloofde niets van de woorden van zijn vriend. Hij was vol passie en had zelfs slapeloze nachten van de liefde.

Toch gingen ze gemaskerd naar het feest: Romeo en Benvolio, samen met hun vriend Mercutio. De oude Capulet heette en welkom en wees hen de dansvloer. Het drietal begon te dansen en plotseling werd Romeo gevangen door de schoonheid van een dansende dame. Haar perfectie liet de andere dames verbleken. Terwijl Romeo deze prijzende woorden sprak, herkende Tybalt, een neef van de Heer Capulet zijn stem. Blind van woede wilde hij Romeo doodsteken, maar zijn oom greep in. Hij wilde geen gewonden op zijn feest. Zeker niet omdat Romeo zichzelf als een heer had gedragen en hij als een degelijke jongeman bekend stond. Tybalt hield zich in, maar zwoer wraak.

Toen het dansen eindigde, liep Romeo naar de plek waar de vrouw stond. Onder de bedekking van zijn masker, nam hij zachtjes haar hand en sprak vleierende woorden tegen haar. De vrouw voelde zich geflatteerd en ze maakten elkaar toespelingen totdat ze weggeroepen werd door haar moeder. Romeo, vragend wie haar moeder was, kwam er op dat moment achter dat zij Julia was, dochter en erfgename van de Heer Capulet, de grote vijand van de Montagues. Hij had, zonder het te weten, zijn hart verloren aan de vijand. Dit zat hem dwars, maar dat weerhield hem er niet van om van Julia te houden. Toen Julia erachter kwam met wie ze had gesproken, had ze precies hetzelfde gevoel. Zij achtte het een wonderbaarlijke liefde. Familiebanden eisten van haar hem te haten, maar zij hield van haar vijand.

Het was inmiddels middernacht dus vertrokken Romeo en zijn gezelschap. Al snel waren zij Romeo kwijt. Hij kon niet wegblijven van het huis waar hij zijn hart had verloren. Dus klom hij over de muur en was hij terug bij het huis. Niet veel later, verscheen Julia aan het raam. Haar exceptionele schoonheid verlichtte zijn wereld. Julia liet haar hand op haar kin rustten, zuchtte diep en riep: "Och ik!" Romeo, die haar graag wilde horen spreken, zei zachtjes, en zonder dat Julia het hoorde: "Spreek mijn stralende engel."

Julia, in de overtuiging dat ze alleen was, en vol van passie die, die avond geboren was, riep de naam van haar geliefde: "O Romeo, Romeo!" zei ze, "waarom ben je Romeo?"

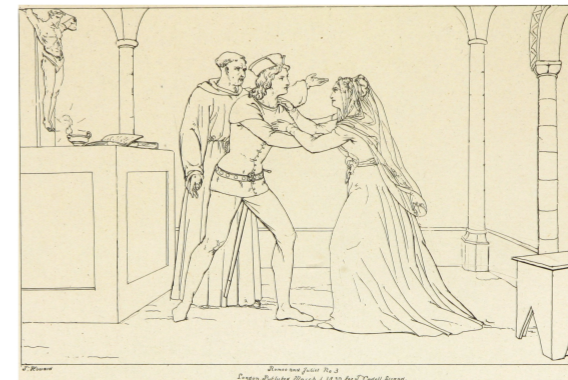
Weiger je familienaam. Of als je dat niet wilt, wees dan mijn gezworen geliefde, dan zal ik niet langer een Capulet zijn."

Julia bleef deze woorden herhalen totdat Romeo zich niet langer in kon houden en zei: "Noem mij voortaan lief of elke andere naam, want vanaf nu ben ik geen Romeo meer, als die naam jou niet zin." Julia schrok eerst van de stem van een man in haar tuin, maar herkende als snel de liefdevolle stem van Romeo. Ze vertelde hem dat hij een groot risico had genomen. Als één van de familieleden hem zou zien, dan zou het zijn dood worden."

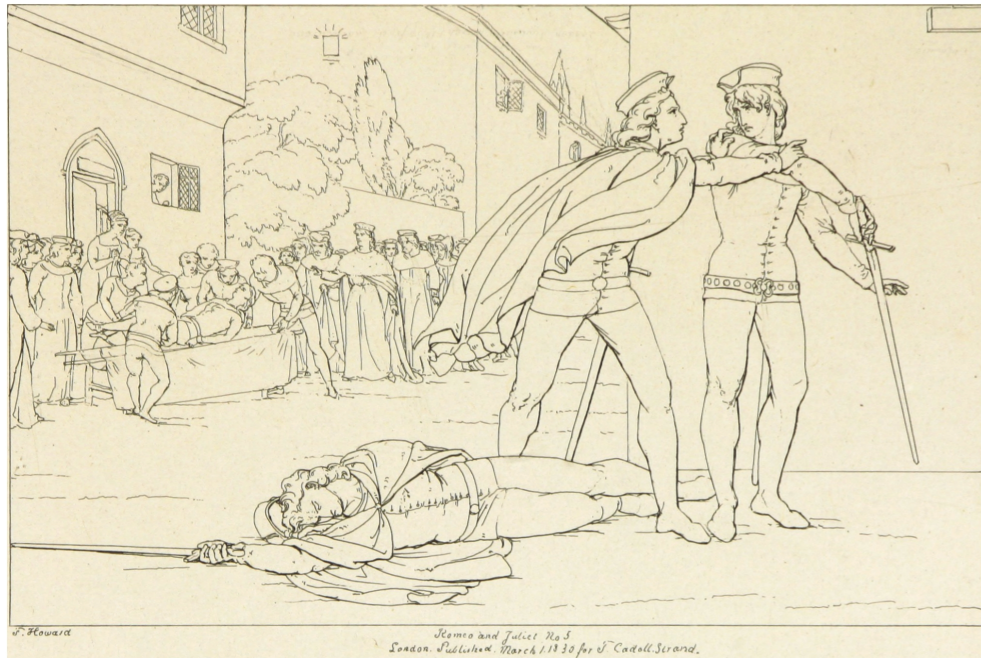
"Ach", zei Romeo, "er zit meer gevaar in jouw ogen, dan in twintig zwaarden van hen. Het is better dat mijn leven door hun haat wordt beëindigd, dan dat een gehaat leven wordt voortgezet en ik zonder jouw liefde moet leven."

Julia dacht terug aan haar onbedoelde liefdesverklaring voor Romeo en bloosde. Ze zou graag het normale liefdesspel hebben gespeeld. Hem op afstand hebben gehouden, zodat hij erg zijn best moest doen om haar voor zich te winnen. Maar ze kon niet meer terug. Romeo had haar liefdesverklaring gehoord. Deze liefdevolle samenkomst werd abrupt verbroken door haar verzorgster die vond dat ze naar bed moest. Snel zei ze tegen Romeo dat ze hem morgen een boodschapper zou sturen om, als zijn liefde echt was en zijn intentie trouwen, een tijdstip voor de bruiloft af te spreken. Ze wensten elkaar welterusten en gingen voor die avond uit elkaar.

Romeo kon niet slapen en ging daarom op bezoek bij monnik Lawrence. Na enige discussie stemde de monnik toe om het jonge stel die dag te trouwen. Hij deed dit enerzijds in de hoop dat de families Capulet en Montague hun geschil op zouden lossen en anderzijds omdat hij erg gesteld was op Romeo. Romeo's intenties bereikten Julia via een boodschapper en nog diezelfde ochtend trouwden ze.

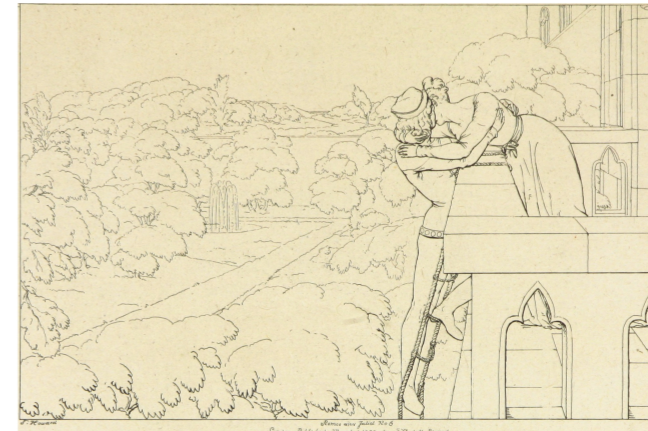

Na de ceremonie haastte Julia zich naar huis en wachtte met smacht op die avond. Zij had namelijk met Romeo in de tuin van haar huis afgesproken. Maar diezelfde middag raakten Romeo's vrienden in gevecht met Tybalt, die wraak had gezworen op Romeo. In eerste instantie probeerde Romeo iedereen te kalmeren, maar toen zijn vriend Mercutio overleed, kon hij zich niet beheersen en doodde Tybalt.

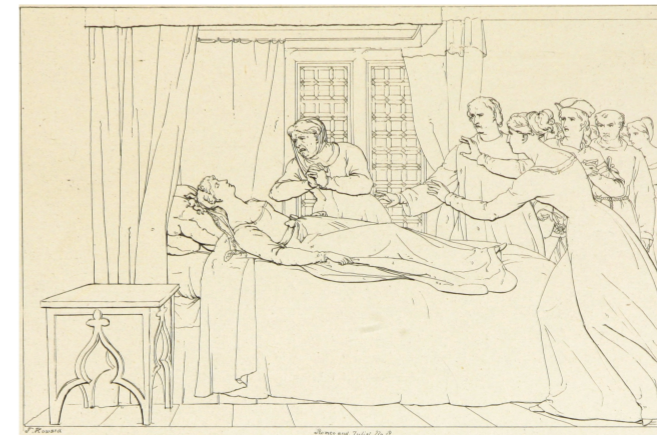
Het dodelijk geweld, midden op de dag in Verona, zorgde voor consternatie en het koningshuis besloot streng op te treden. De prins besloot Romeo te verbannen uit Verona. Dit was verschrikkelijk nieuws voor Julia. Ze was net getrouwd en nu, zoals het leek, voor altijd gescheiden. Allereerst was ze boos op Romeo, maar al snel werden dat tranen van vreugde dat Romeo niet was gedood door Tybalt. Even later werden dat weer tranen van verdriet omdat Romeo was verbannen.

Romeo was gebroken, maar werd enigszins opgelapt door de monnik Lawrence, bij wie hij schuilde. Hij adviseerde hem om tijdelijk in Mantua te verblijven, totdat de monnik een geschikt moment had gevonden om zijn huwelijk met Julia bekend te maken. Dit zou wellicht leiden tot vrede tussen de families en de prins zou hem dan een pardon geven. Romeo liet zich overtuigen en verliet Verona. De monnik beloofde hem brieven te sturen om hem op de hoogte te houden van de situatie.

Romeo en Julia spendeerden die nacht samen en de tijd vloog veel te snel voorbij. Net voor het licht werd, verliet Romeo, met een zwaar hart, zijn geliefde. Julia keek hem verdrietig en zwaarmoedig na. Dit was het begin van een tragedie. Romeo was nog maar enkele dagen weg of de oude Heer Capulet wilde Julia uithuwelijken aan Graaf Paris. Een gallante, jonge en nobele man met substantiële rijkdommen. Julia bedacht allerlei excuses om onder de bruiloft uit te komen, maar haar vader wilde er niets van weten.

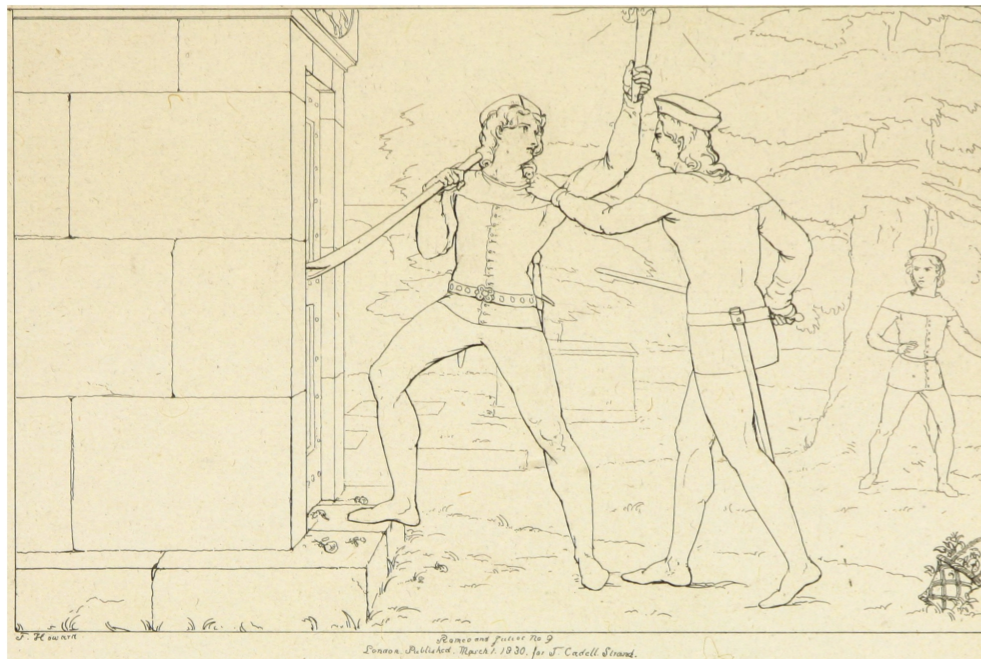
In wanhoop klopte ze bij de monnik aan. Hij vroeg haar of ze bereid was tot een wanhopige daad. Zij antwoordde dat ze liever levend begraven werd, dan dat ze zou trouwen met Paris, terwijl haar eigen echtgenoot leefde. De monnik adviseerde haar om naar huis te gaan en in te stemmen met het huwelijk. De nacht voor de bruiloft, moest ze dan een gifmengsel drinken, waardoor het voor 42 uur zou lijken alsof ze dood was. Romeo zou haar dan komen halen uit de graf tombe en meenemen naar Mantua. Julia zette haar angst opzij en stemde in met dit verschrikkelijke avontuur.

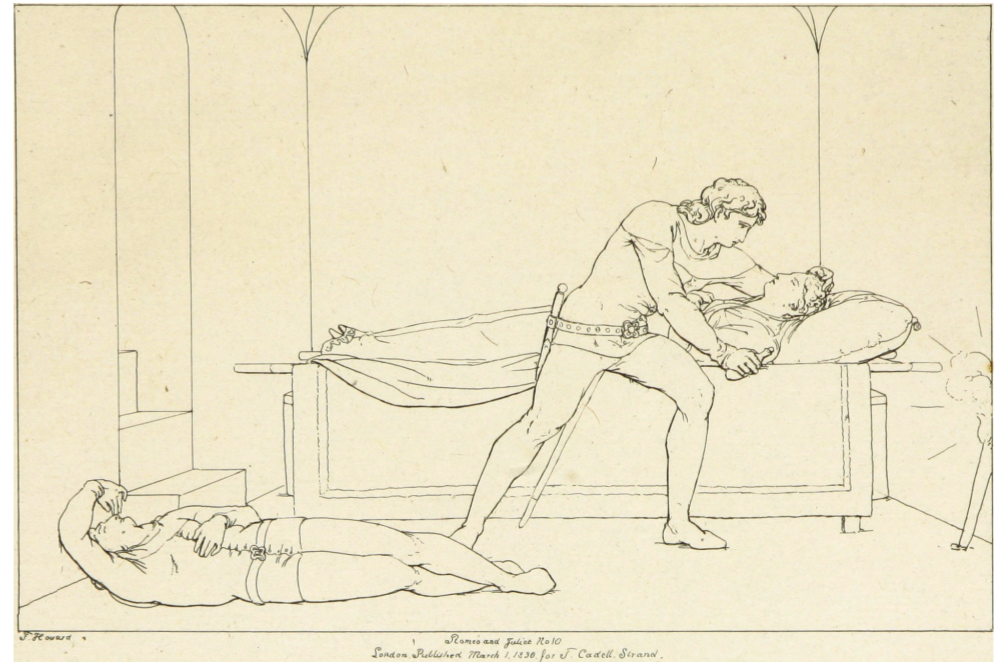
Thuis stemde Julia in met het huwelijk en werden er grootse festiviteiten georganiseerd. Op woensdagavond dronk ze het vergif. Ze had allerlei twijfels, maar haar liefde voor Romeo maakte dat ze doorzette. Toen de jonge Paris de volgende morgen zijn bruid op kwam halen, vond hij het levenloze lichaam van Julia. Iedereen had groot verdriet en de bruiloft werd omgezet in een grootse begrafenis.

Omdat slecht nieuws altijd sneller reist dan goed nieuws, kwam Julia's dood Romeo ter ore voordat een boodschap van de monnik hem had bereikt. Romeo stapte direct op zijn paard en kocht een apotheker om, om hem een vergif mee te geven. Als het nieuws waar zou blijken, dan zou hij samen met Julia sterven. Met het vergif op zak reed hij naar Verona om naar zijn vrouw in haar graftombe te kijken.

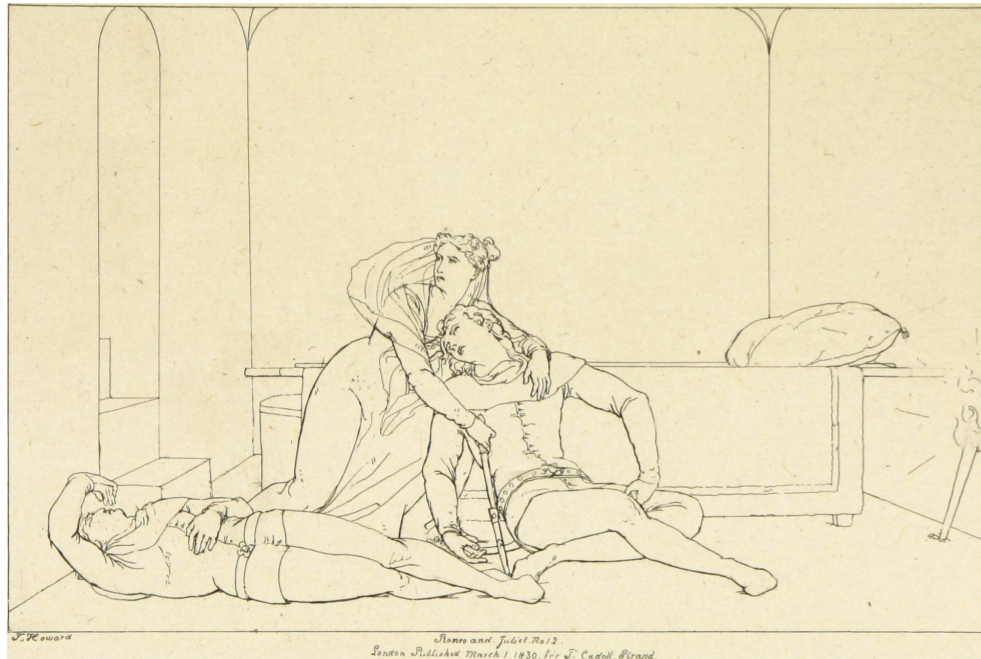
Toen hij het monument bereikte en wilde openbreken, riep een stem: "Stop daarmee!" Het was de jonge Graaf Paris. Romeo waarschuwde hem dat hij hetzelfde lot zou ondergaan als Tybalt, maar Paris wilde niet luisteren en vond de dood. Toen Romeo er, met behulp van wat licht, achter kwam wie hij had gedood, nam hij hem mee de tombe in om hem een waardig graf te geven.

Romeo liep de tombe in en zag zijn vrouw daar liggen. Hij keek nog één keer naar haar ongeëvenaarde schoonheid en kust nog één keer haar zachte lippen, daarna dronk hij het vergif. En zijn vergif was niet tijdelijk, zoals het vergif van Julia. Het was voor altijd. Voor Julia zaten de 42 uur er bijna op en ze zou nu bijna wakker worden.

De monnik was er ondertussen achter gekomen dat zijn boodschap niet was aangekomen bij Romeo en was zelf naar de graftombe gekomen om Julia te bevrijden. Bij zijn aankomst bij het monument vond hij zwaarden en bloed en zag Romeo en Paris roerloos liggen. Voordat hij kon bedenken wat er was gebeurd, werd Julia wakker uit. Ze herinnerde zich waar ze was en vroeg direct om Romeo. De monnik, opgeschrikt door het geluid uit de tombe, sloeg op de vlucht. Julia vond ondertussen haar geliefde en zag de beker in zijn hand. Ze raadde direct dat hij vergif had gedronken en als er iets van over was, had ze het direct genomen. Ze hoorde geluid, kuste zijn warme lippen en stak zichzelf dood met een zwaard. Zo stierf ze zij-aan-zij met Romeo.

Ondertussen was iedereen gealarmeerd en verschenen de Heren Montague en Capulet bij de tombe. Samen met de monnik en de wacht puzzelden ze het tragische verhaal van de jonge geliefden bij elkaar. De Montagues en Capulets besloten hierop vrede te sluiten en de Montagues bouwden een standbeeld voor Julia en de Capulets bouwden een standbeeld voor Romeo.